

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Confessionibus Ritè ac fructuosè excipiendis Doctrinas
tam generales, quàm speciales ad varios Hominum Status
accomodatas complectens**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

De decima obligatione Ad Sigillum Confessionis servandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49251](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49251)

tem unum peccatum negare, v. g. si Sponsus peccatum carni-
cum Sponsa commissum confiteatur, & Sponsa neget, hoc
interea non confessum sit alibi. 6. Si moribundus, qui nullas
signa dedit, nec Confessarium petijt, absolvendus esset.

Qu. 10. An, si absolutio sub conditione danda sit, conditio
verbis formalibus in forma absolutionis exprimi debeat: an
sufficiat, eam mente solum concipi? R. Posse quidem Con-
fessarium securè sequi praxin & sententiam communem Au-
thorum asserentium sufficere, si sola mente apponatur, uti vi-
dere est apud Dian. p. 10. tr. 11. ref. 55. Quia tamen Cas-
muel l. 3. de consc. d. 4. a. 2. n. 1495. acriter contendit, invali-
dam esse formam, nisi conditio expressè addatur; & præ-
terea in Sacramento Baptismi Ritualia jubent explicitè post
conditionem, ideo securiùs videri, si idem etiam in hoc Sa-
cramento fiat, nisi fortè quis cum Neotericis quibusdam
Theologis formam communem absolutionis ob illa verba:
in quantum possum, & tu indiges: semper conditionatam esse
existimet.

DE DECIMA OBLIGATIONE

Ad Sigillum Confessionis servandum.

Qu. 1. Quid intelligatur per hoc Sigillum? R. per illud
nihil aliud intelligi, quàm obligationem strictissimam Juris
divini, ad reticenda omnia, quæ in ordine ad Sacramentalem
Absolutionem in Confessione sunt dicta, & quorum revelatio
onerosum vel odiosum reddere Sacramentum Pœnitentiæ
posset. Ita Hermannus Busenbaum. l. 6. tr. 4. c. 3. dub. 1. Vo-
catur autem sigillum, quia, sicut sigillum facit, ut ea, quæ
per illud clausa sunt, detegere aut auferre nō liceat, nisi ab eo,
qui potestatem habet frangendi sigilli; ita & hæc obligatio
simili modo revelari vetat ea, quæ in confessione sunt acce-
pta. Vocatur etiam hoc sigillum *Sacramentale*, quia ex Sa-
cramento oritur, & ut distinguatur à Sigillo *naturali*, quo
quisque jure naturæ obligatur ad ea reticenda, quæ sub lecte-
to accepit.

Qu. 2. Quæ cadant sub hoc Sigillum? R. sequentia fere
1. Omnia peccata Pœnitentis cum intentione confitendi ma-
nifestata in confessione, tam venialia, quàm mortalia: tam
ficta, quàm vera. 2. Etiam Complicis detecti peccata, etiam si
hæc d
fita, l
ribus
pecca
habet
se
poris
non f
Pœnit
quoa
simili
tamen
pericu
riores
alios
l. c. c
notiti
nis p
proce
hæc P
quod
vertat
Fagur
contr
Qu
R. cu
plici
quiq
mani
Domi
ut ruc
poral
Eccle
clasio
nentis
Infici
velan
etiam
lentis

hæc detectio imprudenter foret facta. 3. Pænitentia imposita, si gravis sit, & plerumque pro mortalibus, aut certè pluribus peccatis venialibus injungi solita. 4. Circumstantiæ peccatorum, ut si quis confiteretur, se nobilitatem, quam non habet, jactasse, aut illegitimè natum Ordines sacros suscepisse. 5. Virtutes, aut defectus naturales Pænitentis, aut corporis occulta vitia, aut scrupuli &c. quoties hæc alioqui nota non sunt, & eorum manifestatio prudenter creditur ingrata Pænitenti futura, odiumque Sacramenti paritura. Etsi enim quoad hæc non omnes Authores æqualiter sentiant, & aliqui similia objecta ex materia Sigilli eximere conentur, rectius tamen facit Confessarius, si hac in materia, ut remotior sit à periculo, reverentiæque Sacramenti magis consulat, severiores, securiorésque sententias sequatur. 6. Etiam ea, quæ alios concernunt, & tamen peccata non sunt, uti Busenbaum l. c. cum Mald. & Dian. docet. 7. Omnis ea actio, quæ ex notitia peccati cum periculo directæ vel indirectæ revelationis procedit. 8. Etiam gubernatio alterius ex tali notitia procedens, licet absque periculo revelationis facta; quia & hæc Pænitentem à Confessione abstertere posset. 9. Factum quodecunque ruborem vel molestiam Pænitenti creans, si advertat id ex notitia confessionis procedere; uti probabilius Fagund. Gran. Lugo & alii apud Busenb. l. c. n. 4. sentiunt contra S. Thom. Vasq. Bonac. & alios.

Qu. 3. *Quibus titulis obligetur Confessarius ad tale Sigillum?*

R. cum Ludovico de Ponte to. 4. de perf. tr. 5. c. 6. septemplici titulo eum obligari. 1. Titulo *Præcepti naturalis*, quo quisque obligatur ad ea reticenda, quæ ab altero sub Secreto manifestata sunt. 2. Titulo *Præcepti divini*, quod Christus Dominus noster proposuit, cum Sacramentum hoc instituit, ut tunc Pænitentes confiteri, & bonum spirituale absque temporalis boni jactura accipere possent. 3. Titulo *Præcepti Ecclesiastici* gravissimas pænas depositionis ab officio, & reclusionis perpetuæ in Monasterio Transgressoribus decernentis, ut in cap. Sacerdos de pænit. videre est. 4. Titulo *Instituta* ad conservandam Proximi famam, secretaque non revelanda obligantis. 5. Titulo *Religionis* ad reverentiam Sacramento Pænitiæ exhibendam & conservandam impellentis; ratione cujus tituli omnis violatio Sigilli Sacramentalis

Instru. V.

F

talit

talis est horrendum sacrilegium. 6. Titulo *Charitatis*, qui jubet omne scandalum Proximi vitari; quale utique foret, si ipse per revelationem peccatorum in confessione explicatorum à Sacramenti hujus usu averteretur. 7. Titulo *Fidelitatis*, quam tum erga DEVM velut illius Minister in hoc Sacramento legitime administrando exhibere tenetur; tum etiam Proximo præstare, secretum sibi ab eo commissum fideliter custodiendo.

Qu. 4. *An cum licentia Pœnitentis de iis, qua in confessione audita sunt, agere cum ipso, vel cum alio extra confessionem possit?* R. affirmativè D. Thomas, Suar. Præp. Tanh. & alij apud Busenbaum l. c. resp. 2. ref. 1. modò licentia talis sit formalis & expressa, ac spontanea, id est, per nullas preces aut metum, vel dolum extorta; non tamen opus est, ut verbis formalibus fiat, sed sufficit, si ipse Pœnitens extra confessionem dictis in confessione loqui incipiat, tunc enim facto ipso censeatur licentiam dare; cum utique ideo loquatur Confessario, ut directum ab eo responsum accipiat.

Qu. 5. *An etiam sine licentia Pœnitentis aliquando de auditis in confessione loqui possit cum Pœnitente Confessarius?* R. licet in re distinctionem fieri ab Authoribus, & 1. quidem extra Confessionem id non licere, plerosque tenere, etiam si de essentiali errore in confessione admissio monendus foret (quem casum tamen Suar. Laym. Filliut. & Turrian. apud Busenb. l. c. exceptum volunt) 2. autem intra Confessionem, mentionem fieri posse præcedentium, tum communis sententia contra Fagund. & Dian. ib. cc. docet; tum ipsa praxis Confessariorum Pœnitentes suos ob relapsum arguentium, & interdum etiam absolutionem negantium confirmat.

Qu. 6. *Qua cautela adhiberi debeant, ut hoc Sigillum non violatum à Confessario servetur?* R. sequentes potissimum adhibendas. 1. Ut firmum faciat decretum, nunquam de auditis aut cognitis in confessione loquendi, etiam si nullum subesset periculum sigilli violandi; sic enim tantò facilis cavebit sermones, quibus vera atque formalis violatio sigilli committeretur. 2. Ut, ubi ab aliis sermo de Pœnitentis sua confessione motus fuerit, aut nihil respondeat, torvòque potius vultu sermonem hujusmodi sibi displicere ostendat; vel certè apertè dicat, non esse hîc locum de ejusmodi rebus discurren-

turrendi. 3. Ut sub actuali auditione peccatorum faciem diligenter strophio aut alia re obtegat, ne ex vultu signum aliquod displicentiæ ex peccatorum narratione haustæ ab adstantibus vel aspicientibus colligatur. 4. Ut, ubi absolutio- nis verba profert, vultum æqualiter ad modestam serenitatem compositum gerat, maximè si ob gravia peccata in confes- sione aliqua audita, vel crassitiem & ruditatem Pænitentis non- nihil ad iram & indignationem se commotum adverteret. 5. Ut etiam manum sinistram, si fortè eam super genua deposi- tam habet, quietam tenere asuescat, ne variâ agitatione sus- picionem aspicientibus moveat commotionis ob gravia Pæ- nitentis delicta conceptæ. 6. Ut, ubi frequens est confiten- tium accursus, & compressio, sedulò caveat, ne clariori voce periculum sigilli violandi incurrat, maximè si Pænitentem debiliori auditu præditum sit nactus, tunc enim præstat ejus- modi Pænitentem (si in Sacristiam, aut alium separatum lo- cum deduci non queat) citiùs expedire, quàm longiori ser- mone vel adhortatione periculum incurrere, ne ab adstanti- bus dicta audiantur.

DE UNDECIMA OBLIGATIONE Ad Confessiones actu excipiendas.

Qu. 1. An sit aliqua obligatio obligans Sacerdotem non cura- tum ad confessiones audiendas? R. per se loquendo, & extra ar- ticulum mortis, non esse ullam obligationem confessiones aliorum excipiendi; quia nullus apparet titulus, ex quo talis obligatio oriri queat. Dixi tamen: *extra articulum mortis*: quia in tali casu, cum Ecclesia Catholica etiam simplicibus, & non approbatis Sacerdotibus potestatem conferat audiendi confessiones, omnino lex charitatis obligat, ut in extrema necessitate constitutus non privetur tali auxilio, si alius ap- probatus Sacerdos non adsit, qui possit idem officium præ- stare.

Qu. 2. Quantam obligationem habeat curatus Sacerdos ad confessiones excipiendas? R. cum Ludovico de Ponte to. 4. de perf. tr. 5. c. 2. triplici potissimum tempore eum ad confes- siones suorum Parochianorum seu Ovirum excipiendas obligari. Pri- mum est, cum ipsi Parochiani, sive propter præceptum Eccle- siæ, sive propter præceptum divinum in articulo mortis, te- nentur